

Dokunmak Güneş Kadar Sıcak

– redfer · 13 Ocak 2026

Ve beklerken
İki ten arasına hangi söz sızar?
Dokunuşun sıcağına,
hangi kelime dayanabilir?
Gözün gördükleri arasında var mıdır dokunmanın efsunu?
Dil döner mi müşfik bir okşayışın söylediklerine?
Kulağa varır mı candan bir kucaklayışın sıcaklığı ?
Bölüşülür mü ekmek gibi
ya da su gibi yudumlanır mı
iki sevgili el arasında ,
gelip giden okyanus?

İyisi mi dokunuş,
kendi sözünü kendi söylesin.
Bir tenin yüzünde dalgalansın şefkatin doyumsuz derinliği.
Bir küçük bebe avucunda çizgi çizgi anlatsın kendini okşayış.
Bir candan kucaklayış sarmaş dolaş olsun her kelimeyle,
lügatleri boydan boya sarsın.

Bıraksınlar,
her söze bulaşsın
dokunuşun tadı ve tuzu, sıcağı ve serinliğı.
Bıraksınlar,
her hece her gece dokunuşların sessizliğı ile
aynı yastıkta uyusun da uyanamasın.

*

Onlar,
henüz hayatlarının ilk saatlerinde
dokunuşun sessizliğıne bulanana hecelerle konuştuılar.
Birkaç dakika aralıkla geldiler dünyaya.
Kardeştiler.
Dost idiler.

Eski dostlar,
Dünyada ancak saatlerle ölçülen yaşlarından da
eskiydi dostlukları.
Ana karnından tanışıyorlardı.
Yedikleri içtikleri ayrı gitmiyor,
aralarından su sızmiyordu,
ikizdiler.

Eşittiler,
Dünyaya gözlerini açtikları gün
bozulur gibi oldu eşitlikleri.
Biri gürbüz ve sağlıklıydı
ama diğeri biraz çelimsiz
ve rahatsız buldu hekimler.

*

Ayırdılar,
İkizleri ayrı ayrı kuvözlere koydular.
Hekimler hastalıklı olanın iyileşmesi için
ne yaptılarsa olmadı.
İstedikleri gibi,
istedikleri hızda iyileşmiyordu.

Beklediler.

Hastane hemřirelerinden biri
bebek odası kurallarına karşı koydu.
Hasta olanı diğerinin yanına,
aynı kuvöze yatırdı.
Sonunda eski dostlar yine beraber olmuşlardı.
Saęlam olanı,
hasta kardeřinin omuzuna attı elini.
Mümkün olsa kucaklayacaktı belki.
Sarıp sarmalayacaktı kardeşini.

Çok geçmedi,
Dokunuşun cana can katan iksiri,
kucaklamanın diriltici sözleri
etkisini göstermeye başladı.
Hasta bebeğin kalp atışları normale geldi.
Vücut sıcaklığı ideal düzeylere yükseldi.
Bebek iyileřti.
Elinde avucunda olanın hepsini
ve ancak ele avuca gelmez bir ilacı
sunmuştu bebek kardeřine

*

Dokunuş,
yakınlığın en yalın ifadesi.
Hasret derdinin merhemi,
ayrılık gamının ilacı dokunuş.
Bir olmanın kimyası,
birlik olmanın simyası dokunuş.

Dokunmak,
bir İsa nefesi gibi.
Diriltiyor, onarıyor, keşfediyor, fısıldıyor, konuşuyor.
En tanıdık sevgi sözü oluyor,
en aşına yakınlık mesajı veriyor.
Yakın, yalın, sokulgan ve buyurgan dokunmak.

Dokunmak,
güneş kadar sıcak ve kolay paylaşılır.
Dokunmak, süt beyaz aydınlıklar
ve bol aşklar düşürür yüreğimize.
Ekmek gibi herkesin katığı.
Su gibi, herkese hissettirmeden sızan,
en yakınında duran.
Mahrem, özel, sıcak, derin, anlatılmaz bir duygu.

*

Dokunmak,
Duyuların en yüzeyde olanı.
Bir ten teması kadar el altında.
hiçbir kelimenin taşıyamayacağı kadar derinlerdedir.
Hiçbir ifadenin erişemeyeceği denli
suskun, sessiz ve sislidir.
Gözün gördüğünden,
kulağın duyduğundan
ve dilin ve damağın tattığından
öte bir şeydir dokunmak.

Dokunuş,
sevginin en dokunaklı sûreti.
Şefkatin en görünür biçimi.
Sessiz duygularımız
Sözsüz çığığımız.
Yâremiz.
Yârimiz.
Tende ama tenden öte.
elimizde avucumuzda olanın hepsi.

redfer